

Listopad

UTOPIE NEBO SKUTEČNOST VĚČNÉHO ŽIVOTA?

Zase je tu listopad- dušičkový měsíc. Myslíme intenzívně na duše v očistci, naše přátele a příbuzné, ale i mnohé neznámé, kteří nás potřebují. Jsou církví trpící, očistcovou, čekající na blaženost nebeské slávy. Myslíme na vlastně po celý rok v modlitbách během liturgie mešní nebo v denní modlitbě církve - breviáři. Během listopadu však přidáme, víc zapneme. Proč? Jsme si vědomi omezenosti a nedokonalosti služby každého z nás v tomto směru. Je také rozdíl mezi tím, když si na někoho občas vzpomeneme, třeba mu i zavoláme nebo mu pošleme pár řádků SMS či e-mailem a celovečerní návštěvou nebo několikadenní přítomností.

Opravdovost máme projevit nejen v prosbách, ale i ve vnitřní dispozici. Právě proto Církev svatá ukládá nezbytné podmínky pro plnomocné odpustky přivlastnitelné duším v očistci. Myslíme to s našimi drahými vážně? Dokažme to nejen modlitbou za ně, ale také horlivostí v našem duchovním životě, živým zájmem o život s Kristem skrytý v Bohu. Právě hned na začátku tohoto dušičkového měsíce se hlásí a naléhavě nás burcuje vzory pravého života naplněného účinnou láskou k Bohu a k bližnímu. Církev vítězná. Jako by na nás volali: "Chtějte být tam, kde jsme my, a pomozte těm, kteří tam ještě nejsou, aby tam už co nejdříve byli!"

Nutným a nejzávažnějším předpokladem toho všeho je však jasné přesvědčení, víra v pokračující posmrtný či věčný život. Máme k tomu dostatečný a přehojný podklad v Písmu sv., ve Spasitelových slovech a v církevním učení, ale i ve zdravém rozumu, který je schopen tuto pravdu zachytit v důvtipných podobenstvích. Jedno z nich objevil nedávno na internetu náš milý farník pan Stanislav Dobeš. Snad vás také v dušičkovém měsíci potěší....

P. Lohelius

MALÝ SKEPTIK

V těle těhotné ženy se ocitla tři embrya. Jedno z nich bylo malý věřící, druhé malý pochybovač a třetí malý skeptik.

Malý pochybovač se táže: "Věříte vlastně v život po porodu?"

Malý věřící: „Ano, samozřejmě, je přece zcela zjevné, že život po porodu existuje. Náš život tady tu je jenom proto, abychom rostla a abychom se připravila na život po porodu, abychom byla dost silná na to, co nás čeká.“

Malý skeptik: „To je blbost, žádný život po porodu přece neexistuje. Jak by měl vlastně takový život vůbec vypadat?“

Malý věřící: „Ani já to nevím přesně. Ale určitě tam bude mnohem více světla než tady. A možná, že budeme dokonce běhat a jíst ústy.“

Malý skeptik: „To je úplně nesmysl. Běhat, to přece nejde. A jíst ústy, to je úplně směšná představa. Máme přece pupeční šňůru, která nás živí. A mimo to je nemožné, aby existoval život po porodu, protože pupeční šňůra je krátká už teď.“

Malý věřící: „Určitě je to možné. Jen bude všechno kolem trochu jinak než jsme zvyklí.“

Malý skeptik: „Vždyť se ještě nikdy nikdo po porodu nevrátil zpátky. Porodem prostě život končí. A vůbec, život je jedno velké trápení v temnu.“

Malý věřící: „Připouštím, že přesně nevím, jak bude život po porodu vypadat...ale v každém případě pak uvidíme maminku a ona se o nás postará.“

Malý skeptik: „Máma?!? Ty věříš na mámu? A kde má jako být?“

Malý věřící: „Vždyť je tu všude kolem nás. Jsme a žijeme v ní, prostřednictvím ní. Bez ní vůbec nemůžeme existovat.“

Malý skeptik: „To je pěkná hloupost. Z nějaké mámy jsem neviděl ještě ani kousíček, takže je jasné, že nemůže existovat.“

Malý věřící: „Někdy, když jsme úplně zticha, můžeš zaslechnout jak zpívá. Nebo cítit jak hladí náš svět. Pevně věřím tomu, že náš skutečný život začne až potom.“

Z časopisu YOU, 3/2002, str.30, přeložil do slovenštiny M.Michalíček do časopisu NAHLAS a do češtiny Zbutran.

Liturgický kalendář

Listopad 2004

1. pondělí	Slavnost VŠECH SVATÝCH
2. úterý	VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ
4. čtvrtek	Památka sv. Karla Boromejského, biskupa
7. neděle	32. neděle v mezidobí
9. úterý	Svátek Posvěcení lateránské baziliky
10. středa	Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve
11. čtvrtek	Památka sv. Martina, biskupa
12. pátek	Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka
13. sobota	Památka sv. Anežky České, panny
14. neděle	33. neděle v mezidobí
17. středa	Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice
21. neděle	Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE
22. pondělí	Památka sv. Cecílie, panny a mučednice
24. středa	Památka sv. Ondřeje Dung-Laca, kněze, a druhů, mučedníků
28. neděle	1. NEDĚLE ADVENTNÍ
30. úterý	Svátek sv. Ondřeje, apoštola

Oznámení

- **V pondělí 1.11. slavíme jeden z největších svátků církevního roku.** I když v naší zemi není spojen s pracovním klidem, velmi se doporučuje alespoň účast na bohoslužbách. Mše sv. budou v 7,30 hod. v kapli Na Klamovce a v 17,30 hod. v kostele sv. Jana Nepomuckého. Tento den odpoledne a v úterý 2.11. po celý den je možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat **plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci.**

Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl svatého Otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry. Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé: v ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

- **V úterý 2.11. budou bohoslužby v kapli Na Klamovce v 7,30 hod. a v kostele Nejsvětější Trojice v 17,30 hod.**
- **Úklid kostela sv. Jana Nepomuckého a jeho okolí se přesouvá na první sobotu v měsíci listopadu 6.11.**
- **Biblické katecheze a setkání farní mládeže budou v sobotu 6. a 20. listopadu.**
- **Promítání videofilmu bude v sobotu 13. 11. ve farním sále u sv. Jana Nep.**
- **Adventní rekolekce bude v sobotu 27. listopadu** před 1. nedělí adventní s obvyklým programem: 15,00 1. promluva, sv. smíření, 17,30 hod. mše sv. s 2. promluvou.
- **Mikulášská besídka se uskuteční v sobotu 4. prosince po večerních bohoslužbách.**
- **Hodiny náboženství ve školním roce 2004 / 2005:**
  - ÚTERÝ: 14,30 - 15,15 hod. 3. - 5. třída
  - STŘEDA: 16,00 - 16,45 hod. 6. - 9. třída
  - ČTVRTEK: 17,15 - 18,00 hod. začátečníci (1. a 2. třída)
- **Katecheze středoškoláků k sv. biřmování**
  - PONĚLÍ: 18,30 hod. a ČTVRTEK: 16,00 hod.
- **Pevná telefonní linka do sakristie a farního sálu kostela sv. Jana Nepomuckého byla zrušena pro nedostatek využití a vysoké finanční náklady,** které činily za rok téměř 6 tisíc korun. Pokud se chcete telefonicky spojit s P. Lohelem na pevnou linku máte k dispozici klášterní číslo: 220516671 linka 429 nebo mobil: 602390845.

Katechetický cyklus - 2

Teorie:

„Věřím“ - „Věříme“

Dříve než se podíváme, co katolická víra přijímá v církevním krédu, zeptejme se sami sebe: „Co to znamená věřit?“

Kapitola první LIDSKÁ KAPACITA PRO BOHA

I. Touha po Bohu

13. *Co je nejhlubší touhou každé lidské bytosti?*

Naší nejhlubší touhou je znát a milovat Boha. Náš rozum touží poznávat pravdu a naše vůle chce být šťastná. Obě touhy mohou být uspokojeny pouze poznáním a milováním Boha.(27)

14. *Je člověk náboženskou bytostí?*

Ano, v hloubi svého srdce všechny lidské osoby chtějí znát Boha a odpovídat mu. Toto poznání a láska vůči Bohu je tím, co činí lidskou bytost jako náboženskou.(28)

15. *Jedná vždy každý podle tohoto náboženského instinktu?*

Ne, sobectví a hřích, pohoršení a utrpení mohou lidi odcizit Bohu.(29)

16. *Opouští Bůh toho, kdo jej ignoruje?*

Ne, naopak, Bůh pokračuje ve volání všech lidských bytostí, aby poznávaly a milovaly svého Stvořitele. Ví, že můžeme najít pravé štěstí pouze v NĚM, od Toho a pro Toho, kterým jsme byli učiněni. (30)

P r a x e :

KŘEŠŤANSKÁ DOKONALOST

3. Kdy je křesťan dokonalý?

Křesťan je dokonalý, miluje-li B o h a z celého srdce nade všechno a svého b l i ž n í h o jako sebe.

Všichni učitelé duchovního života jsou zajedno v tom, že křesťanská dokonalost záleží v lásce k Bohu a že láska k bližnímu je s láskou k Bohu nerozlučně spojena. Spasitel sám nazývá lásku k Bohu největším přikázáním a lásku k bližnímu staví s ní na týž stupeň. "Milovat budeš Pána Boha svého z celého srdce a z celé duše a z celé mysli". To je největší a první přikázání. Druhé pak je podobné: Milovat budeš bližního jako sebe samého." (Mt 22,37-39).

4. Kdo má pravou lásku k Bohu?

Pravou lásku k Bohu má:

1. kdo má lásku k Bohu nejen v srdci, nýbrž ji i ukazuje ve skutcích a obětech,
2. kdo často a vytrvale vzbuzuje úkony lásky,
3. kdo se pilně cvičí i v jiných ctnostech, zvláště v lásce k bližnímu,
4. kdo se nedopouští aspoň ze zvyku lehkých hříchů.

Nespočívá tedy pravá láska k Bohu ve sladkých pocitech nebo náladách, ale v činnosti vůle. Má různé stupně. Největší lásku má, kdo nejen činí nebo snáší všechno z lásky k Bohu, ale to i činí způsobem, který poznává jako nejdokonalejší.

Nejvznešenějším a nejvyšším vzorem dokonalosti je Bohočlověk Ježíš Kristus.

5. Co nepatří k podstatě křesťanské dokonalosti?

K podstatě křesťanské dokonalosti nepatří

1. mnoho se modlit,
2. konat mnoho kajících skutků,
3. mít vnitřní útechy.

To vše může být prostředkem k dosažení dokonalosti nebo jejím ovocem, není to však podstatou dokonalosti. To je třeba sledovat zvláště při četbě životopisů svatých. Kdo svéhlavě a tvrdošijně lpí na svých soukromých modlitbách nebo cvičeních na újmu povinné poslušnosti, lásky k bližnímu nebo jiných ctností, ten je v povážlivém a nebezpečném stavu.

6. V čem spočívá ř e h o l n í dokonalost?

Spočívá v tom, že řeholník zachovává mimo Boží přikázání též evangelní rady chudoby, čistoty a poslušnosti podle řeholních pravidel, Církvi schválených.

Řeholní dokonalost se tedy od křesťanské dokonalosti neliší co do podstaty, nýbrž pouze co do rozsahu a stupně snahy. Řeholník je dokonalý, jestliže z lásky k Bohu věrně zachovává přikázání a sliby a koná-li denně co nejlépe vše, co mu ukládají řeholní pravidla.

Pohledy do minulosti košířské farnosti

Od poloviny osmdesátých let do konce r. 1994.

I v této době věnoval farář P. Verner velké úsilí stavebním pracím v košířských kostelích.

Od r. 1985 se pokračovalo v dokončovacích pracích v kostele sv. Jana Nep. Během několika let to byly vnější práce: oplocení, opěrná zeď, betonáž a vyasfaltování cesty. Pokračovalo i zařizování interiéru ve spolupráci s arch. J.Čermákem. Obložení, zařízení a stropní osvětlení z povědnice, obložení kazatelny a výměna podlahy v sakristii. Byly pořízeny nové lavice, které se všem okamžitě zalíbily.

Architekt Jaroslav Čermák, projektant kostela, zemřel 12.6.1990.

U Nejsv.Trojice byly opraveny varhany v roce 1986. Byla provedena injektáž základů a oprava elektrického zařízení. R. 1992 začala velká rekonstrukce pláště kostela, včetně věže a její nové krytiny. Práce byly poněkud pozdrženy nedostatkem peněz. Více však škodily soustavné krádeže. Domeček byl vykraden osmkrát a sakristie jednou. Nejhorší byla krádež měděné krytiny. Stavbu bylo nutno hlídat ve dne v noci.

Dne 22.10. 1987 se připomnělo 150 výročí vysvěcení kostela Nejsv. Trojice.

V r. 1987 byl P.František Verner jmenován sídelním kanovníkem vyšehradským, s dispencí residence.

Po r. 1990 byl domeček u kostela Nejsv. Trojice půjčen skautkám. Kříž u sv. Jana postavený na Květnou neděli téhož roku byl vandaly povalen a rozbit.

Dne 12.5. 1991 byl založen "Spolek přátel košířských kostelů".

Poslední události ukazují na změny, ke kterým došlo v r. 1989. Snad sem patří i možnost velké rekonstrukce kostela Nejsvětější Trojice. Zároveň se bohužel ukázaly i některé stinné stránky.

K prvnímu lednu roku 1995 odchází P. Verner po 51 letech služby v Košířích do důchodu, skoro v 80 letech svého věku. Na slavnost Zjevení Páně L.P.1995 sloužil po prvé mši sv. v Košířích u Nejsv. Trojice premonstrát ze strahovského kláštera P.Lohelius Klindera.

A tak jsme se dostali z historie do současnosti a naše vzpomínky zde končí. Zápisky v kronice jsou, až na výjimky, poměrně stručné. Každému roku je věnováno několik řádek, nejvíce snad půl stránky.

V tuto chvíli bychom se asi měli zastavit a z hloubi srdce Otcí Vernerovi za celou jeho košířskou službu poděkovat upřímnou modlitbou. A poděkujeme i všem jeho předchůdcům, kteří do kroniky košířské farnosti události zapisovali a sami se do historie košířské farnosti zapsali. Jistě to bude P.Václav Chlumský, budovatel kostela sv. Jana Nepomuckého.

A nezapomeneme ani na ty košířské pastýře, kteří tu byli ještě dříve než byla založena tato kronika.

Podle košířské farní kroniky.

M.P.

Jak jsme jeli na farní zájezd

Drazí farníci,

v první půlce října jsme se společně zúčastnili farního zájezdu do Jizerských hor, který pro nás zorganizovala paní Oekinghausová. Osobně jsem se na výlet velmi těšil, neboť kdykoliv jsem se v minulosti zúčastnil, nebyl jsem zklamán.

Bylo naplánováno několik zastávek, z nichž každá slibovala něco pěkného. Účast byla jako vždy hojná, a tak když autobus nad ránem vyrážel od našeho mateřského kostelíčku, byl našlapán až po střechu. Ačkoliv počastí nepatřilo k nejlepším, atmosféra byla výborná. Cestu provázely modlitby a zpěv rozličných duchovních písní, někteří z nás ještě po ránu trochu tloukli špačky.

Naše první zastávka byla v horské vísce Přichovice. V místním chrámu jsme absolvovali mši sv., poté jsme byli srdečně přijati místním knězem, který se stará o místní farnost a příslušející diecézní centrum. Promítl nám videofilm, který stručně dokumentoval historii, smysl a poslání tohoto místa a komunity, která v něm vykonává svou službu.

Místní centrum vzniklo velmi spontánně již v dobách komunistického režimu, postupně se jeho věhlas začal šířit do celé republiky. Za dobu jeho existence jím prošly desítky tisíc lidí, věřících i nevěřících a jeho dveře jsou každému otevřeny i dnes – v kterýkoliv den a kteroukoliv hodinu. Stálé osazenstvo centra je tvořeno knězem a několika mladými lidmi, kteří zde dobrovolně věnují i několik let svého života službě ostatním v církvi.

Následoval přesun do Josefova Dvora, kde jsme v místním penziónu absolvovali výborný oběd. I když nás bylo hafo, všichni jsme se do restaurace naskládali a nikdo neodcházel nespokojen.

Poslední fáze cesty směřovala do starobylého městečka Bozkov s krásným chrámem. Tam se účastníci rozdělili. Část se šla podívat přímo do chrámu, druhá půlka před tím absolvovala prohlídku místních krápníkových jeskyní. Místní kostel je velmi

starý a jeho nejvýznamnějším inventářem je socha P. Marie Bozkovské. Farnost spravuje polský kněz, který nás velmi mile přijal. Chrám je poměrně velký, krásně vyzdobený a disponuje nádhernými varhanami. Však nám také na ně pan varhaník zahrál poté, co nám byl udělal přednášku o historii města a kostela. Kostel má i vysokou věž, ze které je krásný výhled do okolí.

Přestože nebylo pěkné počasí, okolní krajina mě uchvátila. Kopce a pahorky jsou posety loukami s pasoucím se skotem, občas je kolem vrchu rozložena útulná vesnička s dominantou kostela. Vše působilo nesmírně svěže a malebně. I s tím počasím mi to připadalo úplně jak anglický venkov. Spousta zelených pastvin, rozestě vesničky s rázovitými obyvateli spojené úzkými křivolakými silnicemi. A mezi pahorky se válí mlha a padá drobný déšť. Zvláště Bozkov jsem poznal jako velice krásné městečko, domy byly většinou úhledné a společně působily kompaktně.

Před bozkovským kostelem nás některé účastnice našeho zájezdu vzpružily skvělým pečivem, které napekly. A tak jsme se ládovali buchtami, bábovkami, dortíky, závin, koláčky a já nevím čím vším ještě. Díky Vám, drahé a štědré farnice !!

Poté, co bylo vše zbaštěno, jsme se vydali na cestu domů. Přijeli jsme večer notně uondáni, ale myslím si, že veskrze spokojeni. Opět jsem své účasti nelitoval a dá-li Pánbůh, pojedou příště zase. Dík patří paní Oekinghausové, která pro nás zájezd zorganizovala tak, že vše bezvadně klaplo.

Zdraví Váš

Honza F.

A byla svatba veliká....

Hlavním aktérem další letošní košířské svatby byla členka farního Společenství mladých **Veronika Hojková**, která se rozhodla spojit svůj život se snoubencem **Pavlem Peterkou**. Jejich manželství požehnal 25.8.2004 v kostele sv. Jana Nepomuckého košířský duchovní správce P. Lohel, Th.D., O.Praem.

Líbezná Veronika s velkou skromností a klidným humorem působila nejen mezi košířskými mladými, ale oddaně a s tichou radostí pomáhala a sloužila i u oltáře, takže ji zná celá farní komunita. Její klidný, teple zbarvený hlas jsme často slyšeli při liturgických čteních zejména ve Svatováclavské kapli, kde ji budeme nyní na podzim obzvláště postrádat. Nastupuje ale do nové krásné role manželky a budoucí matky a těch je v této sekularizované době tolik zapotřebí! A tak se velmi radujeme z nového křesťanského manželství a s velkou důvěrou Veroniku odevzdáváme (tak jak to učinila ona sama) jejímu Pavlovi. A musíme dodat, že jsme propustili nevěstu krásnou a oduševnělou ženichovi neméně fyzicky i duševně obdařenému (jak ostatně svědčí foto).

Nechť je Pán vždy přítomen a provází je na jejich společné životní pouti.

Sem přijde poděkování manželů Peterkových.

PODĚKOVÁNÍ

Milí farníci!

Srdečně vás touto cestou zdravíme. Moc nás potěšilo, že jste se 25. září společně s námi radovali z našeho velkého dne. Chtěli bychom vám upřímně poděkovat za vaše milá přání, za pomoc s přípravami svatby, za všechny dárky a za duchovní podporu.

novomanželé Veronika a Pavel Peterkovi

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger
Technická redakce:	J. Brůček
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	170 výtisků

Neprodejné